

**STUDENTŲ
MOKSLINĖS VEIKLOS
LXXII
KONFERENCIJA**

**2020
VILNIUS**

INTENSYVIOS TERAPIJOS SKYRIŲ MEDICINOS PERSONALO EMOCINĖ BŪKLĖ COVID-19 PANDEMIJOS PRADŽIOJE

Darbo autorės. Miglė KALINAUSKAITĖ (V kursas), Gytautė NAVIKAITĖ (IV kursas).

Darbo vadovė. Doc. dr. Ieva NORKIENĖ, Vilniaus Universitetas, Medicinos fakultetas, Anesteziologijos ir reanimatologijos klinika.

Darbo tikslas. Įvertinti intensyvios terapijos skyrių medicinos personalo patirtą stresą, nerimą ir depresišumą bei jų įveikos būdus COVID-19 pandemijos pradžioje.

Darbo metodika. Bendradarbiaujant su Vilniaus universiteto Psichotraumatologijos centru 2020 m. kovo mėn. atlikta savanoriška anoniminė medicinos darbuotojų apklausa Santaros klinikų Reanimacijos ir intensyvios terapijos skyriuose. Apklauso anketą sudarė sociodemografinių duomenų klausimynas, Depresijos, nerimo ir streso įverčio skalė (DASS-21) bei PSO(5) gerovės rodiklis (WHO-5). Statistinei analizei naudota SPSS programa.

Rezultatai. Apklausoje dalyvavo 75 respondentai, iš jų 81,3% moterų, 17,3% gydytojų, 32,0% rezidentų, 48,0% slaugytojų, amžius 21–60 m. (vidutiniškai 35,5, SD=10,3). Dažniausiai pasirinkti streso įveikos būdai: rami laisvalaikio veikla (72%), šeimos nariai (66,7%), aktyvi fizinė veikla, sportas (56%), kolegų pagalba (41,3%), alkoholis (22,7%), socialinės medijos ir rūkymas (po 16%). 8% yra kreipęsi į psichologą ar psichiatrą, 4% vartoja medikamentus. Pagal DASS-21, per pastarąją savaitę vidutinį ar stiprų stresą patyrė 45,2% (vidutiniškai 9,3±4,1), nerimą 18,6%(4,2±3,6), depresyvią nuotaiką 30,1%(5,5±4,3) respondentų. Nėra statistiškai reikšmingo DASS-21 įverčių skirtumo tarp lyčių, išsimokslinimo lygių, šeiminės padėties, darbo patirties ar stresui įveikti naudojamų priemonių. Visų DASS-21 subskalių įverčiai statistiškai reikšmingai didesni respondentų, pagalvojančių apie darbo keitimą į nemedicinį, grupėje ($p=0,000$, $p=0,003$, $p=0,046$). PSO(5) rodiklio vidurkis 45,4±15,0 [12;84], stebėta statistiškai reikšminga neigiama koreliacija su DASS-21 streso, nerimo ir depresijos subskalių įverčiais (atitinkamai $r=-0,39$, $p=0,001$; $r=-0,3$, $p=0,012$; $r=-0,45$, $p=0,000$).

Išvados. Apklausa atskleidė, kad reikšminga dalis intensyvios terapijos skyrių medicinos darbuotojų pandemijos pradžioje patyrė vidutinį ar stiprų stresą, nerimą bei depresišumą ir tai neigiamai atsiliepė jų subjektyviai vertinamai psichologinei gerovei. Patiriantys subjektyviai didesnę distresą yra labiau linkę svarstyti apie nemedicininį darbą, o kreiptis psichologinės pagalbos nėra įprasta. Didėjantys darbo krūviai, nežinomybė, poreikis imtis nepažįstamų pareigų ir darbų, šios beprecedentės pandemijos pradžioje medicinos personalui sukėlė daug streso ir kitų neigiamų emocijų. Tikroji to apimtis ir padariniai, tikėtina, bus daug ryškesni, nei rodo šie rezultatai, tad reikalingi tolesni tyrimai tiek dabartinei medicinos darbuotojų būklei nustatyti, tiek įvertinti potrauminius sutrikimus laikui bėgant.